

N:o 186.

Herr A. Gumelius: Om ett tillägg i Kongl. cirkuläret till konsistorierna i riket af den 9 Februari 1844, angående konsistorii-notariernas uppbördsprovision.

Det har visat sig, att det Kongl. cirkuläret till konsistorierna af den 9 Februari 1844, rörande konsistorii-notariernas med fleres uppbördsprovision, lemnat rum för olika tolkningar, i det somlige konsistorii-notarier funnit sig kunna afdraga en betydlig uppbördsprovision såsom godtgörelse för den obetydliga befattning, de tagit med kollektmedel, insamlade till nödlidandes fördel, medan deremot andre konsistorii-notarier ansett sig icke böra tillägna sig någon andel af så beskaffade medel. Äfven bland lagkunnige hafva olika meningar härom yppats, i det några ansett provisionsberäkning i dylikt fall juridiskt straffbar, medan andre ansett den juridiskt berättigad och åter andre funnit den vara juridiskt oåtkomlig.

Af det åberopade Kongl. cirkuläret finner man, att på "kollektmedel, som inom stiftens insamlas och till konsistorierna ingå, får beräknas 6 procent," uppbördsprovision, likasom ock för åtskillig annan uppbörd, hvaremot uttryckligen förklaras, att uppbördsprovision ej får beräknas för sådana prostetunnor, som under ledighet tillfalla premie- och fattigkassor.

Insamling kollektivt för nödlidande, för sjuke och sårade i fält, för en af hungersnöd plågad landsdel o. s. v., synes icke böra förblandas med vanliga kollektmedel. Och äfven kollektmedlen till kyrkobyggnadshjelp, till medellöse studerandes understödjande, o. s. v., torde helst böra fritagas från provisionsafdrag å de vanligen ganska anspråkslösa belopp, som af kristlig kärlek sammanskjutits.

Jag tillåter mig vördsamt hemställa:

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes till det Kongl. cirkuläret till konsistorierna af den 9 Februari 1844 meddela ett sådant för-

Bih. till Riksd. Prot. 1871. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 20 Häft.

tydligande tillägg, att på medel, som genom kollekt i kyrkorna insamlas åt nödlidande, provision icke må kunna beräknas, äfvensom att Kongl. Maj:t ville taga i öfvervägande, huruvida icke för dem, som hädanefter erhålla konsistorii-notarietjenst, all rätt till uppbörsprovision å kollektmedel må kunna borttagas.

Om remiss till Tillfälligt Utskott anhålles.

Stockholm den 15 Februari 1871.

Arvid Gumælius.

N:o 187.

Af Herr R. Ehrenborg: Derom, att hos Kongl. Maj:t måtte göras underdånig anhållan om framläggande för nästa Riksdag af förslag till sådan ändring eller förklaring af kommunallagarne, att de ärenden, hvilka böra hänföras till kommunens gemensamma hushållningsangelägenheter, blifva närmare bestämda och begränsade.

De ärenden som tillkomma lands- och stadskommuner att upptaga och afgöra, benämnas i båda kommunallagarnes 1:sta §, "gemensamma ordnings- och hushållnings-angelägenheter", och i § 7 af Kongl. Förordningen angående kommunalstyrelse å landet angifvas de kommunalstämman tillhörande angelägenheter vara flera än de, hvilka, oberäknadt de franskilda kyrkoärendena, voro till den gamla sockenstämmans handläggning hänvisade. Men hvad som rätteligen är att till gemensamma ordnings- och hushållningsangelägenheter hänföra, derom saknas i kommunallagarne all närmare upplysning; och följden häraf har blifvit en mycket olika tolkning. Hvad ordnings-angelägenheterna angår, så är derom icke mycket att säga. Visserligen har man någorstades gjort försök att dit hänföra sådana frågor som t. ex. om anslag till skarpskyttegevär; men på minoritetens klagomål hafva sådana beslut blifvit upphäfdade. Deremot hafva hushållnings-angelägenheterna fått en utsträckning, som, enligt mitt omdöme, är betänkelig och svårligen kan anses fullt förenlig med hvad i Regeeringsformen, § 57 mom. 2, säges om menigheternas beskattningsrätt för "egna